

ficeret med de ændringer og tilføjelser, som virksomhedens særlige karakter nødvendiggør. Fastsættelsen af regler efter stk. 1 forudsætter en forudgående behandling i koordinationsudvalget, hvori arbejdsmarkedets parter er repræsenteret, jfr. § 10.

Til § 6

Stk. 1. Under søforklaringen, der blev afgivet ved søretten i Esbjerg i 1977 efter den ukontrollerede udblæsning, der ramte en efterforskningsboring på Vagn-strukturen, fremgik det, at der her skede usikkerhed om, hvem der havde det øverste ansvar for platformen.

Ved fastsættelsen af bemanningen for en række flytbare platforme har direktoratet for statens skibstilsyn i de senere år præciseret kompetenceforholdene om bord på platformen samt kvalifikationskravene til de ledende personer om bord på platformen. Bemandingsfastsættelsen er sket med hjemmel i lov om skibes bemanning, lovbekendtgørelse nr. 156 af 12. november 1975, og har alene taget sigte på platformens sødygtighed. Efter skibstilsynets praksis skulle platformens chef være nautisk uddannet, når platformen var under forsejling eller bugsering, men ikke under boringer. Efter de norske regler kræves nautisk uddannelse under alle omstændigheder.

Den foreslåede bestemmelse skal gøre det klart, hvem der på et givet tidspunkt har det øverste ansvar om bord på anlægget, såvel under boringer som under forsejling. Bestemmelsen vil i øvrigt finde anvendelse på faste platforme.

Det forudsættes, at det vil blive indført i en i medfør af forslaget § 10 krævet dagbog, hver gang det øverste ansvar overgår fra en person til en anden.

Stk. 2. Organisationsplanen, samt den på grundlag heraf fastsatte bemanning, skal tage hensyn til alle aktiviteter på anlægget. Anlægget skal betragtes som en helhed, omfattende f. eks. en til boreplatformen knyttet beboelsesplatform/skib for anlæggets personale samt behandlingsplatforme, afbrændingsplatforme og tankanlæg. Det er i bestemmelsen fastslået, at bemandings- og organisationsplanen skal omfatte de ansvarlige for de enkelte hovedopgaver ved anlæggets sikkerhedsmæssige drift. Der er således formentlig ikke behov for en fuldstændig bemanningsplan omfattende det samlede mandskab. Det vil derimod være nødvendigt i forbindelse med godkendelsen af bemandings- og organisationsplanen efter stk. 3 eller i regler fastsat af energiministeren i medfør af stk. 4 ud fra sik-

kerhedsmæssige hensyn at stille krav til de kvalifikationer, som de ansvarlige for de enkelte hovedopgaver må besidde, eksempelvis ved bemanning af kommunikationsudstyr, helikopterdæk, brandudstyr m. v. Der kan i denne forbindelse være behov for desuden at stille krav om antallet af beskæftigede til varetagelse af pågældende hovedopgaver med angivelse af visse uddannelsesmæssige krav.

Stk. 3 fastslår, at bemandings- og organisationsplan skal godkendes af energiministeren eller, jfr. § 9, stk. 2, den anden statslige myndighed, som har fået tillagt denne beføjelse.

Stk. 4. Organisations- og bemanningsplanen vil med baggrund i denne bestemmelse kunne fastsættes på grundlag af generelle regler indeholdt i en bekendtgørelse. Det må dog forudses, at såvel organisationsplanen som bemandingsfastsættelsen i en årrække vil ske efter et konkret skøn i forbindelse med den i stk. 3 foreskrevne godkendelsesprocedure.

Til § 7

Det foreslås, at afgørelser i enkeltsager om bemanningsspørgsmål skal kunne indbringes for et bemandingsnævn, hvori arbejdsmarkedets parter er ligeligt repræsenteret. Bestemmelsen svarer til § 41 i lov om skibes bemanning. Det skønnes hensigtsmæssigt, at afgørelser truffet af energiministeren eller den statslige myndighed, hvortil beføjelsen til at træffe afgørelser i bemanningssager er henlagt i medfør af lovforslagets § 9, stk. 2, kan indbringes for et bemandingsnævn, såfremt parterne – ejeren, brugeren eller vedkommende arbejdstagerorganisation – måtte ønske afgørelsen efterprøvet.

Bestemmelsen i *stk. 5*, hvorefter nævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, indebærer, at nævnets afgørelser kun kan efterprøves ved domstolene. I tilfælde, hvor bemanningssagen er afgjort af en lavere administrativ instans, træder klage til nævnet således i stedet for rekurs til energiministeren.

Til § 8

Stk. 1. Forslaget bemyndiger energiministeren til i tilfælde af faresituationer og uheld på havanlæg at bestemme, hvilke rednings- eller bekæmpelsesforanstaltninger ejeren eller brugeren af anlægget skal iværksætte med henblik på at afværge den opståede fare, begrænse og bekæmpe uheldet samt afhjælpe følgerne heraf.